

เล่ม ๔๔ ปฏิกฐาน ภาค ๕

(ได้กล่าวไว้แล้วในหน้า ๑๑๑๓ ว่า พระไตรปิฎก เล่ม ๔๔ ว่าด้วยกรรมหมวด ๒ กับหมวด ๓ ผสมกัน กรรมหมวด ๓ กับหมวด ๒ ผสมกัน กรรมหมวด ๓ กับหมวด ๓ ผสมกัน กรรมหมวด ๒ กับหมวด ๒ ผสมกัน โดยใช้กรรมะในคัมภีร์มัถสังคณีนีเป็นบทตั้งเช่นเดิม ในที่นี้จะแสดงตัวอย่างให้เห็นหมวด ๒ ข้อ ดังต่อไปนี้)

๑. กรรมหมวด ๒ กับหมวด ๓ ผสมกัน (อนุโลมทุกตักปฏิกฐาน)

เพราะอาศัยกรรมอันเป็นเหตุ อันเป็นกุศล จึงเกิดกรรมอันเป็นเหตุ อันเป็นกุศล เพราะเหตุเป็นปัจจัย ๑ ล ๑

(พึงสังเกตว่า กรรมอันเป็นเหตุ เป็นกรรมในหมวด ๒ กรรมอันเป็นกุศล เป็นกรรมในหมวด ๓ ในที่นี้กล่าวถึงกรรมที่เป็นทั้งเหตุ เป็นทั้งกุศลผสมกัน เช่น อาศัย อโลภะ ซึ่งเป็นทั้งเหตุทั้งกุศล เกิด อโหสะ หรือ อโมหะ ซึ่งเป็นทั้งเหตุทั้งกุศล)

๒. กรรมหมวด ๓ กับหมวด ๒ ผสมกัน (อนุโลมตักทุกปฏิกฐาน)

เพราะอาศัยกรรมอันเป็นกุศล อันเป็นเหตุ จึงเกิดกรรมอันเป็นกุศล อันเป็นเหตุ เพราะเหตุเป็นปัจจัย ๑ ล ๑

(พึงสังเกตว่า กรรมอันเป็นกุศล เป็นกรรมในหมวด ๓ กรรมอันเป็นเหตุ เป็นกรรมในหมวด ๒ เป็นแต่ในที่นี้นำกรรมในหมวด ๓ มาเรียงไว้ก่อน เนื้อหาก็คงเป็นเช่นเดียวกับข้อ ๑)

๓. กรรมหมวด ๓ กับหมวด ๓ ผสมกัน (อนุโลมตักตักปฏิกฐาน)

เพราะอาศัยกรรมอันเป็นกุศล อันสัมปยุตด้วยสุขเวทนา จึงเกิดกรรมอันเป็นกุศล อันสัมปยุตด้วยสุขเวทนา เพราะเหตุเป็นปัจจัย ๑ ล ๑

(พึงสังเกตว่า กรรมอันเป็นกุศล เป็นกรรมในหมวด ๓ กรรมอันสัมปยุตด้วยสุขเวทนา ก็เป็นกรรมในหมวด ๓)

๔. ธรรมหมวด ๒ กับหมวด ๒ ผสมกัน (อนุโลมทุกทุกปฏิฐาน)

เพราะอาศัยธรรมอันเป็นเหตุ อันมีเหตุ จึงเกิดธรรมอันเป็นเหตุ อันมีเหตุ เพราะเหตุเป็นปัจจัย ฯ ล ฯ

(พึงสังเกตว่า ธรรมอันเป็นเหตุ เป็นธรรมในหมวด ๒ ธรรมอันมีเหตุ ก็เป็นธรรมในหมวด ๒)

จบความย่อแห่งพระไตรปิฎก เล่ม ๔๔

มูลนิธิพระไตรปิฎกเพื่อประชาชน
เอกสารเพื่อการอ่านทำนอง
ห้ามนำไปจัดพิมพ์เพื่อการค้า และแสวงหากำไรใดๆ

อภิธรรมปิฎก